

Nr 216.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av §§ 15 och 35 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 m. m.; given Stockholms slott den 12 mars 1920.

Under åberopande av bilagda i statsrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1:o lag om ändrad lydelse av §§ 15 och 35 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, samt

2:o lag om ändrad lydelse av § 37 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863.

GUSTAF.

Olof Olsson.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av §§ 15 och 35 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 (nr 15).

Härigenom förordnas, att §§ 15 och 35 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

§ 15.

Mom. 1. — — —

Mom. 2. Till beslut erfordras två tredjedelar av de i omröstningen deltagandes röster, då beslutet avser:

a) — — —

b) — — —

c) beviljande av anslag för ändamål eller behov, som icke är nytt men för vilket under det löpande året anslaget ej utgår, i *församling på landet*, där högsta uttaxeringen av fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt överstiger nio kronor per skattekrona, i *stadsförsamling*, där högsta uttaxeringen av omförmälda skatter överstiger tio kronor per skattekrona, samt i *förenade stads- och landsförsamlingar*, därest högsta uttaxeringen av samma skatter i någon av församlingarna överstiger tio kronor per skattekrona;

d) höjande av visst under det löpande året utgående anslag

i *församling på landet*,

såvitt höjningen skulle utgöra:

1) mer än tjugofem procent, därest högsta uttaxeringen av fastig-

hetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstkatt överstiger nio kronor men icke tolv kronor per skattekrona,

2) mer än femton procent, därest högsta uttaxeringen av omförmälda skatter överstiger tolv kronor men icke femton kronor per skattekrona,

3) mer än tio procent, därest högsta uttaxeringen av samma skatter överstiger femton kronor per skattekrona;

i stadsförsamling,

såvitt höjningen skulle utgöra:

1) mer än tjugofem procent i församling, där högsta uttaxeringen av fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstkatt överstiger tio kronor men icke tretton kronor per skattekrona,

2) mer än femton procent i församling, där högsta uttaxeringen av omförmälda skatter överstiger tretton kronor men icke sexton kronor per skattekrona,

3) mer än tio procent i församling, där högsta uttaxeringen av samma skatter överstiger sexton kronor per skattekrona;

samt i förenade stads- och landsförsamlingar,

såvitt höjningen skulle utgöra:

1) mer än tjugofem procent, därest högsta uttaxeringen av fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstkatt i någon av församlingarna överstiger tio kronor men icke tretton kronor per skattekrona,

2) mer än femton procent, därest högsta uttaxeringen av omförmälda skatter i någon av församlingarna överstiger tretton kronor men icke sexton kronor per skattekrona,

3) mer än tio procent, därest högsta uttaxeringen av samma skatter i någon av församlingarna överstiger sexton kronor per skattekrona;

e) — — —

f) — — —

g) — — —

Mom. 3. Med fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstkatt avses i mom. 2 c) och d) sådana skatter, vare sig de beslutats å kommunalstämma eller å kyrkostämma.

Mom. 4. — — —

Mom. 5. — — —

35 §.

De avgifter, om vilka kyrkostämman beslutar, skola, utom i de fall, för vilka annorlunda är i lag eller författning föreskrivet, utgå på sätt om bidrag medelst fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt till kommuns gemensamma utgifter är stadgat i förordningarna om kommunalstyrelse på landet och i stad samt i kommunalskattelagen; och skola dessa avgifter beräknas i förhållande till de taxeringsvärden, näringskattekapital och inkomster, som inom varje särskild församling eller skoldistrikt skola tagas till taxering, med iakttagande därav att avgifter, varom för stads- och landsförsamlingar, eller delar därav, gemensam kyrkostämman beslutar, först skola vardera församlingen påföras efter förhållandet, i varje förekommande fall, mellan varderas sammanlagda antal skattekröner och skatteören. Personliga eller matlagsavgifter få icke, utöver vad lag uttryckligen medger, av kyrkostämman beslutas.

I fråga — — — icke ändring.

Angående den — — — särskilt stadgat.

Denna lag träder i kraft, vad angår § 35 den 1 januari 1921 samt beträffande § 15 den 1 januari 1922.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av § 37 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 (nr 58).

Härigenom förordnas, att § 37 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 skall er-hålla följande ändrade lydelse:

§ 37.

Mom. 1. De avgifter, om vilka kyrkostämma beslutar, skola, utom i de fall, för vilka annorlunda är i lag eller författning stadgat, utgå på sätt om bidrag medelst fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt till kommunens gemensamma utgifter är stadgat i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm samt i kommunalskattelagen och beräknas i förhållande till de taxeringsvärden, näringskattkapital och inkomster, som inom varje särskild församling skola tagas till taxering; och må förty personliga eller matlagsavgifter icke, utöver vad lag uttryckligen medger, av kyrkostämma beslutas. Är nu redan beslut fattat om annan grund för avgifts utgående, må ett sådant beslut ej anses genom denna förordning upphävt, därest det ej avser annan personlig avgift än särskilt medgiven är.

Mom. 2. — — —

Mom. 3. Personer, tillhörande huvudstadens icke territoriella församlingar, nämligen hovförsamlingen, tyska och finska samt garnisonsförsamlingarna, äro icke skyldiga att för sina personer eller för sin

inkomst erlägga avgifter till kyrka och prästerskap i den territoriella församling, där de äro mantalsskrivna.

Angående den lindring i skattskyldigheten till svenska kyrkan samt hennes prästerskap och betjäning, som tillkommer vissa främmande trosbekännare, är särskilt stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1921.

*Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12
mars 1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BRANTING,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena friherre PALMSTIERNA,
Statsråden: UNDÉN,
THORSSON,
OLSSON.
SANDLER,
NOTHIN,
NILSSON,
ERIKSSON,
SVENSSON,
HANSSON.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Olsson, anförde efter gemensam beredning med cheferna för civil- och finansdepartementen:

På sätt chefen för civildepartementet förut i dag anført, påkallar det förslag till kommunalskattelag, som Kungl. Maj:t förut denna dag beslutat framlägga för riksdagen, vissa ändringar i, bland annat, kommunal-lagarna. Av de sålunda erforderliga ändringarna ankommer det på mig att nu underställa Kungl. Maj:ts prövning dem, som angå förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 (nr 15) och förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 (nr 58).

Såsom motivering till de ändringar, vilka jag ämnar föreslå i ovan-

nämnda förordningar, torde jag endast behöva hänvisa till vad chefen för civildepartementet förut i dag anfört vid anmälan av förslagen till ändringar i övriga kommunallagar.

Departementschefen uppläste härefter inom departementet uppgjorda förslag till

1:o) lag om ändrad lydelse av §§ 15 och 35 i förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, och

2:o) lag om ändrad lydelse av § 37 i förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863, samt hemställde, att nämnda förslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamötar biträdade hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gustaf Florén.